

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гжуз. 2/23
08. фебруара 2023. године
Нови Сад

У И М Е Н А Р О Д А

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Радославе Мађаров, председника већа, Бранке Перц и Оливере Пејак Прокеш, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Душко Ковачевић, адвокат из Београда, против тужене **РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА**, коју заступа Државни правобранилац, ради заштите узбуњивача, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду П-уз. 2/20 од 31.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 08. фебруара 2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

Жалбу **ДЕЛИМИЧНО УСВАЈА, ДЕЛИМИЧНО ОДБИЈА** и пресуду Вишег суда у Новом Саду П-уз. 2/20 од 31.10.2022. године

ПРЕИНАЧАВА у ожалбеном усвајајућем делу тако што одбија део тужбеног захтева да се утврди да је тужена извршила штетну радњу према тужиоцу као узбуњивачу премештањем у безусловну канцеларију, да се обавезе тужена да уклони последице штетних радњи према тужиоцу, као што је игнорисање на радном месту, одбијање комуникације и недавања послова и радних задатака у складу са радним местом на које је распоређен, те да се обавезе тужена да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха износ од 100.000,00 динара са потраживаном законском затезном каматом почев од 31.10.2022. године па до коначне исплате,

ПОТВРЂУЈЕ у преосталом непреиначеном делу.

ОДБИЈА захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом утврђено је да је тужена извршила штетну радњу према тужиоцу као узбуњивачу која се састоји у премештању у безусловну канцеларију, игнорисању на радном месту, одбијању комуникације и недавању послова и радних задатака у складу са радним местом на које је распоређен. Обавезана је тужена да уклони последице штетних радњи према тужиоцу као што је игнорисање на радном месту, одбијање комуникације и недавање послова и радних задатака у складу са радним местом на које је распоређен и да забрани туженој да убудуће на начин описан у ставу 1 диспозитива или сличан начин врши штетне радње према тужиоцу због узбуњивања. Обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне

штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа износ од 100.000,00 динара и на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха износ од 100.000,00 динара све са законском затезном каматом почев од 31.10.2022. године па до коначне исплате, у року од 8 дана под претњом извршења. Обавезана је тужена да у свом трошку објави пресуду у дневном листу „Политика“ који се дистрибуира на територији Републике Србије, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења. Одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у ком је тражио да се обавезе тужена да уклони последице штетних радњи према тужиоцу као што је премештање у безусловну канцеларију. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 243.366,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до коначне исплате, у року од 8 дана од дана правноснажности под претњом извршењем.

Против наведене пресуде благовремену жалбу изјавила је тужена из свих законом прописаних разлога са предлогом да овај суд побиијану пресуду у усвајајућем делу укине и предмет врати на поновно одлучивање или да исту у том делу преиначи тако што ће одбити тужбени захтев тужиоца и обавезати га да туженој накнади трошкове парничног поступка. Поставља опредељен захтев за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Жалба је делимично основана.

Испитавши ожалбену пресуду у границама жалбених разлога, као и разлога на које пази по службеној дужности у смислу одредби члана 386 став 3 Закона о парничном поступку, овај суд налази да је иста донета без битних повреда одредаба парничног поступка, на подлози правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања али уз делимичну погрешну примену материјалног права.

Првостепени суд утврђује да је тужилац (рођен ... године) по занимању правник и запослен је у Полицијској управи ..., као ... Тужилац је у МУП-у запослен почев од 1988. године, а на послове потражне делатности распоређен је почев од 2005. године, које послове и даље обавља. Решењем од 25.08.2017. године тужилац је у Полицијској управи поново распоређен на радно место потражна делатност, те истим није промењено звање нити плата тужиоцу, док се у решењу не назначавача опис послова овог радног места. Тужилац је у слободно време обављао и послове ... цудо клуба ... који је све до 1997. године био у власништву МУП-а, а након тога ради као непрофитабилна и невладина организација, док управу клуба чине радници МУП-а, а просторије клуба се налазе у приземљу Полицијске управе ... у улици Крајем августа месеца 2017. године, након доношења наведеног решења, тужилац је дошао до сазнања да је тренер цудо клуба ББ, који је пријатељ в.д. начелника Одељења криминалистичке полиције ПУ ... ВВ, самовољно, без сагласности управе клуба, у својој организацији водио на Дивчибаре децу која су чланови цудо клуба, те да је ту екскурзију именовани тренер наплатио од стране родитеља деце. Тужилац је о овим сазнањима обавестио чланове Управног одбора клуба и о томе дана 18.09.2017. године саставио информацију за чланове Управног одбора у којој је описао до каквих сазнања је дошао о спорној екскурзији. На састанку управе клуба који је хитно одржан поводом предметног догађаја, а ком састанку је присуствовао и председник цудо клуба ГГ такође запослен у МУП-у, донета је одлука о разрешењу тренера ББ и о томе је сачињена службена белешка. Два до три дана након састанка Управног одбора ВВ је позвао тужиоца и ГГ на састанак ком је присуствовао и ДД заменик начелника Полицијске управе, те се на истом повишеним тоном обратио тужиоцу говорећи му да врати ББ на место тренера и затражио да цудо клуб од сада плаћа „њима“ 30.000,00 динара месечно, а да ће у супротном затворити клуб. Тужилац је овакав захтев одбио и појаснио да је тренер

разрешен на легитиман начин. Након овог састанка против ГГ је поднета кривична пријава због наводног прекорачења овлашћења службеника везано за цудо клуб, која је у крајњем исходишту одбачена од стране надлежног јавног тужиоца, а убрзо је и против тужиоца поднета дисциплинска пријава. Недуго након овог састанка, током септембра 2017. године, тужиоцу је као ... цудо клуба пријављено да се у цудо клубу украдене боксерске рукавице ВВ и још једном лицу, те је тужилац у циљу проналажења несталих рукавица извршио проверу видео снимака са сигурносних камера у цудо сали Полицијске управе ... Приликом претраге снимака наишао је на снимак од 04.09.2017. године на коме се види како његов надређени старешина ВВ у цудо сали више пута шутира и врши тортуру над ухапшеним лицем које је лежало везано на поду и које је лишено слободе, док то посматра четворо-петоро људи. Након тога тужилац је најпре усменим путем ЂЂ в.д. начелнику ПУ ... пријавио сазнања до којих је дошао гледајући видео снимак, као и да сматра да је цудо клуб уцењиван од стране ВВ и том приликом није предао снимак који је поседовао, наводећи да ће га по потреби предати надлежним органима.

Тужилац је дана 28.09.2017. године упутио молбу в.д. начелнику ПУ ЂЂ и в.д. начелнику ОКП ВВ да га ослободе ноћног дежурства у акцијама и мерама које предузимају јер због здравственог стања није више у могућности да извршава такве задатке, а из разлога што је одређен да дана 01.-02.10.2017. године од 23 часа до 8 часова ради на аутопуту. У прилогу молбе доставио је решење о инвалидности РФ ПИО од 26.02.2002. године и налаз и мишљење комисије МУП РС од 30.11.2005. године, те извештај о периодичном лекарском прегледу од 10.12.2007. године. У решењу РФ ПИО од 26.08.2002. године наводи се да се тужиоцу почев од 17.07.2002. године утврђује преостала радна способност и право на распоређивање са пуним радним временом на други одговарајући посао уз ограничења без теренског рада, као што су послови аналитичара и слчно, а исто се наводи и у осталој документацији. ЕЕ шеф Одсека за сузбијање општег криминала инсистирао је да тужилац буде упућен на лекарски преглед, јер је постојао раскорак између стварног стања и података у приложеној документацији која датира из ранијег периода, што је предато надаље служби за људске ресурсе. Поступајући по упуту за контролни периодични преглед дана 10.11.2017. године сачињен је извештај о извршеном контролном лекарском прегледу тужиоца са оценом да је тужилац здравствено ограничено способан за рад на радном месту оперативни радник у статусу ОСЛ, односно да код истог постоје патолошка стања која представљају контраиндикацију за рад, те да је потребно поступити по решењу ПОВ из 2002. и 2005. године без теренског рада и интервенција. По доношењу овог решења ЖЖ је усмено од стране ВВ речено да се поступи по том решењу и да тужилац не дужи судске и тужилачке потернице.

Недуго након што се тужилац усмено обратио ЂЂ о сазнањима до којих је дошао и након подношења молбе тужиоца за ослобађање од ноћног дежурства, ВВ је позвао тужиоца на рапорт и у присуству ЖЖ руководиоца групе за потражну делатност је рекао тужиоцу да ће против њега поднети дисциплинску пријаву због нејављања на телефон ЖЖ, да ће га послати на циљани лекарски преглед и да неће по завршеној систематизацији остати у УКП. ВВ је тада ЖЖ и тужиоцу рекао да треба да се поступи по решењима из 2002. и 2005. године и да тужилац обавља аналитичарске послове у канцеларији без изласка на терен. Писана наредба о овоме није донета, као ни решење којим се тужиоцу мења опис послова у односу на решење од 25.08.2017. године. Тужилац је након наведених догађаја наставио да обавља своје дужности из потражне делатности сматрајући да се ништа није променило и да је он и даље инспектор потраге који у потражном одељењу поступа у целости по потерницама, па и оперативним радом на терену. Рад у групи за потражне делатности подразумева две врсте послова и то административне послове (сачињавање одговора на депеше, узимање пријава за нестанак лица, поступање по дневним редовним потерницама које пронађу други полицијски службеници, расписивање и обустава дневних потерница које стигну од

стране суда) и теренске послове (рад на терену, хапшење лица, довођење истих по потерници и томе слично).

Током септембра месеца 2017. године тужилац је у оквиру својих задужења извршавао наредбу да приведе лице ЗЗ у суд, те како се исти самоиницијативно јавио у полицијску станицу, тужилац је пошао са њим из зграде ПУ како би се цивилним колима одвезли у суд. На степеницама га је срео надређени ЖЖ и пред ЗЗ му се обратио речима “Где си ти кренуо из канцеларије, јеси ли чуо шта је ВВ наредио? Враћај се назад у канцеларију, ни у wc не смеш да изађеш без одобрења“. Тужилац се потом вратио у канцеларију, а други службеници су репресивним путем одвели ЗЗ по потерници у суд.

Због наведеног опхођења надређених тужилац је сматрао да се над њим врши одмазда из разлога што је пријавио да челни људи ... полиције врше тортуру над лицем лишеним слободе и указао на малверзације у раду цудо клуба, те одлучио да о наведеном извести надређене писаним путем. Због тога се тужилац дана 02.10.2017. године писаним путем обратио тада в.д. начелнику Полицијске управе ... ЂЂ, тако што је сачинио информацију позивајући се на Закон о заштити узбуњивача и на Правилник о поступању унутрашњег узбуњивања у којој је навео да је в.д. начелника Одељења криминалистичке полиције ПУ ... ВВ учинио више кривичних дела, као и мобинг радника ПУ ..., те да је спреман да докаже уступи на располагање, а ради се о видео запису и наредбама датим пред сведоцима. Истог дана тужилац је сачинио и информацију о спорним ситуацијама и за министра полиције Небојшу Стефановића са истим наводима. Тужилац је накнадну садржину видео снимка показао свом колеги ИИ запосленом код тужене који се и сам уверио у садржину снимка о којем му је тужилац раније причао. Истог дана када је тужилац сачинио наведене дописе ... је упутила допис Одсеку за људске ресурсе ради ванредног лекарског прегледа тужиоца са напоменом да је потребно да се утврди да ли је тужилац способан за обављање послова на радном месту полицијски службених групе за потражну делатност, као и да ли је уопште способан за рад, јер је једини и прави званични лекарски преглед радио 2002. године, а поред наведеног сачињен је и Упитник о упућивању на циљани лекарски преглед као и радне карактеристике за тужиоца, те опис радног места тужиоца. Првостепени суд детаљно утврђује садржину предметних докумената на које чињенично утврђење се упућује ради избегавања непотребног понављања.

Дана 02.10.2017. године руководиоца групе за потражну делатност поднео је иницијативу за покретање дисциплинског поступка против тужиоца са наводима да је тужилац дана 29.08.2017. године док се налазио у преподневној смени напустио радно место без јављања руководиоцу групе и обавештавања о радним задацима које треба да изврши и није се вратио у просторије до краја радног времена, а није се јављао ни на мобилни телефон руководиоцу групе ради упућивања на задатак који је био неопходан, те постоје основи сумње да је извршио тешке повреде службене дужности. Поступајући по поднетој дисциплинској пријави решењем дисциплинског старешине од 07.06.2018. године тужилац је оглашен одговорним за тежу повреду службене дужности и изречена му је дисциплинска мера новчана казна у износу од 20% месечне основне плате увећане за минули рад у времену од 2 месеца. Поступајући по приговору тужиоца Дисциплинска комисија МУП РС је дана 25.07.2018. године донела решење којим је усвојен приговор тужиоца, те је решење поништено и предмет враћен дисциплинском старешини на поновни поступак. Решењем је наложеном дисциплинском старешини да у поновљеном поступку донесе ново решење, међутим, по налогу није поступљено. По сазнањима тужиоца застарело је спровођење дисциплинског поступка, али тужилац није добио решење о обустави истог.

Почетком октобра месеца 2017. године целокупна група потражних делатности ПУ са надређеним ЖЖ пресељена је из просторија и канцеларија које је имала у згради ПУ у улици ... у зграду ПУ у улици ... У овој згради, у коју су премештени, добили су пет или шест канцеларија, с тим што ниједна од тих канцеларија није била условна за

рад, јер се радило о старој згради, а једино је канцеларија ЖЖ имала клима уређај који је био уграђен од стране његовог претходника. Тужилац и ЈЈ такође запослена у групи за потражне делатности су од стране ЖЖ смешени у канцеларију која је била најнеусловнија и у најлошијем стању од свих канцеларија које су добили на располагање, јер се радило о доста великој канцеларији која је била позиционирана на суначној страни, те је лети унутра било и до 45 степени, а зими је било хладно, толико да се морало седети у јакнама, јер прозори нису добро дихтовали. На овој канцеларији није било кваке, па није могла да се притвори. ЖЖ који је у то време био претежно у поподневној смени је своју канцеларију држао закључану, а кључеве је давао КК. Тужилац је од ЖЖ тражио да му обезбеди бољу канцеларију или да му да своју на коришћење док он није на послу али му ЖЖ то није дозволио. Упоредо са пресељењем групе почела је и промена тужиоцевог посла иако у формалном смислу решење о распоређивању није промењено. ЖЖ је сачинио акт у писаној форми у коме је писало ко од запослених дужи од предмета. По том списку тужилац је требао да ради искључиво по потрагама расписаним од стране подручних прекршајних судова, да исписује и обуставља потраге али није смео да изађе на терен односно усмено му је речено да не сме да крочи ван канцеларије. ЖЖ је неколико пута пред ЈЈ рекао тужиоцу да му је ВВ наложио да не сме да се креће по згради и да напушта канцеларију, чак му је једном приликом у присуству ЈЈ рекао да не сме да изађе из канцеларије па чак ни у тоалет, да ако ови изнад њега полуде биће у великом проблему. Други запослени у потражним делатностима нису имали та ограничења, те су исти у зависности од потребе посла могли да напуштају канцеларије као и да сарађују са другим групама. Једном приликом ЖЖ је наложио ЈЈ да оде са тужиоцем у суд по неку наредбу све како тужилац не би сам ишао до суда што је и за ЈЈ било деградирајуће из перспективе тужиоца. У том периоду ЖЖ се према тужиоцу односио веома некоректно мерејући му начин обављања послова у шта се уверила и ЈЈ. Приликом задужења тужиоца са потрагама прекршајних судова тужилац није претходно раздужен потрагама основних и виших судова. Потраге прекршајних судова су биле једноставније али их је било највише, те је тужилац био задужен са преко 100 оваквих предмета у раду. Тужилац је на своје име уносио све потернице потражног одељења по којима потом поступају други инспектори те када инспектори заврше рад на терену и реше предмет исти се разводи и обуставља и раздужује са имена тужиоца. Други запослени у групи за потражне делатности за разлику од тужиоца који је био послом везан за канцеларију одлазили су и на терен. Изузев ЈЈ, осим тужиоца нико од других запослених у групи није обављао само те канцеларијске послове без друге групе теренских послова. Након овакве организације рада, тужилац није могао да поступа по потерницама за које је био одговоран али тужилац није ни трпео последице због непоступања по истима у протеклом периоду односно није позиван на рапорт због броја нерешених предмета. Од те промене послова и задатака тужиоцу је од стране ЖЖ речено да нема више потребе да присуствује састанцима свих инспектора потражног одељења који су се одржавали по потреби зато што се ти састанци не односе на њега и његов рад јер више не поступа оперативно по потерницама већ их само уноси у компјутер и обавља административне послове. Остали запослени у групи су редовно ишли на састанке. Тако је за 2,5 године од почетка ових промена тужилац био присутан само на једном или два састанка када је био позван док на остале није позиван.

Поступајући по пријави тужиоца као узбуњивача Служба за специјалне истражне методе саставила је дана 07.05.2018. године извештај о предузетим радњама поводом информација у вези са унутрашњим узбуњивањем у коме је између осталог наведено да је сектор унутрашње контроле већ извршио провере навода који се тичу неправилности у раду појединих старешина узбуњивача и предузео мере из своје надлежности, односно обавестио је јавно тужилаштво, те су покренути кривични поступци у којима се изводе докази и утврђује се евентуална кривична одговорност окривљених, те је закључено да је сектор унутрашње контроле као надлежна

организациона јединица код послодавца МУП РС обавештен о свим неправилностима које је узбуњивач навео у својој информацији и да је у складу са тим предузео одговарајуће мере из своје надлежности, те како се поводом навода из информација о поменутом снимку из цудо сале већ води кривични поступак следи да узбуњивач није открио нове информације које указују на неправилности у раду и које би захтевале предлог мера ради отклањања истих.

Током септембра 2018. године у групу за потражну делатност премештен је и ЈЛ и група је у том тренутку бројала укупно седморо људи заједно са истим. ЈЛ је по доласку у групу приметио да је канцеларија у којој су били смештени тужилац и ЈЈ прилично неусловна и специфична у односу на остале канцеларије, те да су остале канцеларије по његовом мишљењу у овој згради биле у бољем стању. ЈЛ је приметио да тужилац комуницира искључиво са ЈЈ односно да једино она комуницира са тужиоцем и да остали запослени са тужиоцем комуницирају веома кратко и ретко и то искључиво службено. Прилично ретко, запослени из групе за потражне делатности су из разлога колегијалности поступали по некој потерници коју је дужио тужилац, док по осталим потерницама које је дужио тужилац нико није поступао, па чак ни тужилац јер није смео да напушта канцеларију. ЈЈ је током овог периода са тужиоцем задржала уобичајен однос али друге колеге нису. Приметила је и да због њеног односа према тужиоцу и остали запослени се према њој другачије опходе. Тужилац сматра да је својим указивањем на понашање и захтеве ВВ везано за цудо клуб и постојање поменутог видео снимка из цудо сале желео да заштити интересе цудо клуба и интересе целог МУП-а, а да је последица свега тога да трпи својеврсну освету због својих указивања која се огледа у томе да су му промењени послови које обавља, покренут је дисциплински поступак, премештен је у неусловну канцеларију, игнорисан је на радном месту и не дају му се адекватни послови и задаци због чега трпи психички притисак и осећа патњу. Такође је и ЈЈ стекла утисак да је последица оваквог понашања надређених према тужиоцу била чињеница пријављивања наведених околности, а делимично и страх запослених од руководећих лица, а такав закључак извео је и ИИ како лично тако и из приче других запослених сматрајући да је према тужиоцу кренула одмазда због наведених пријава. Разлог који је навео ИИ да изведе овај закључак била је и чињеница да је тужиочев братанац претучен у том периоду, а ИИ и присутним колегама на јутарњем састанку речено је да се по том предмету не поступа што му је указивало да је тај акт повезан са претходним поступцима тужиоца. Пре овог периода тужилац је био уважаван и поштован као један од старијих колега који однос се променио. Након свих ових догађаја тужилац има здравствених проблема, највише са срцем и у више наврата се јавио лекарима, па је привремено био и спречен за рад, а такође је трпео и трпи психички притисак.

Све до промене руководства које се десило током новембра 2020. године тужилац је био изопштен из радног окружења на описани начин, док ново руководство има према њему коректан однос, ради се о службеном и коректном опхођењу. Са променом руководства и група за потражне делатности враћена је из просторија у улици ... у улици ... и тужилац је смештен у условну канцеларију за рад, те је формално почео да обавља послове у складу са решењем о распоређивању. Међутим и даље је присутно неодговарајуће опхођење надређених ЕЕ и ЖЖ према тужиоцу јер добија од њих задатке који превазилазе његову радну способност.

Према медицинској документацији тужилац се од 2005-2006. године жалио на повремени лупање срца са боловима у грудима у трајању од 5 до 6 минута, а у априлу 2017. године након трауматског догађаја на задатку када је нападнут и у самоодбрани устрелио човека тужилац се обратио психијатру када је постављена дијагноза депресивне епизоде и ординирана му је антидепресивна терапија. Од октобра-новембра 2017. године почиње да се јавља учестало лекару због стезања у грудима, бола у грудима, повишеног крвног притиска и главобоље, а у периоду од 12.03.2018. до 15.06.2018. године био је привремено спречен за рад. Описано понашање одговорних

лица подразумева изазивање стреса за све особе које би могле бити изложене таквом понашању, а стресне околности могу бити компензоване у одређеном степену и у одређеном временском периоду али пролонгирано присуство стресних догађаја доводи до појаве одређених тешкоћа у менталном и физичком функционисању сваке особе. Изражен ниво стреса у виду страха за сопствену егзистенцију и егзистенцију своје породице, страха за безбедност личну и породице, мора да се одрази на ментално и телесно здравље. Узрочно последична веза између правно релевантних дешавања и израженог испољавања вегетативне симптоматологије код тужиоца може се извести из медицинске документације. Услед наведеног догађаја код тужиоца је дошло до јављања страха средњег до високог интензитета за егзистенцију у случају губитка посла (6 до 7 степени) почев од септембра 2017. године који страх је трајао и повремено растао до нивоа високог интензитета у ситуацијама када се тужилац осећао угрожено за сопствену безбедност и безбедност своје породице. Услед наведеног понашања тужене тужилац је трпео душевне болове у вези са последицама проистеклим из узбуњивања који су довели до изражених психосоматских поремећаја односно до активације нервног система услед чега је тужилац имао бројне телесне тегобе које су додатно изазвале узнемиреност и страх егзистенцијалне природе. Тужилац је трпео душевне болове средњег степена до априла 2021. године а затим је трпео душевне болове благог степена који трају до данас.

Следом овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је донео ожалбену одлуку са позивом на одредбе члана 2 тачка 1, члана 7, члана 8, члана 21 став 1, члана 23 став 1 и 2 и члана 29 Закона о заштити узбуњивача и чланова 155 и 200 Закона о облигационим односима, налазећи да је тужба тужиоца благовремено поднета имајући у виду да је радња узбуњивања извршена најпре усменим путем септембра месеца 2017. године а затим писменим путем 02.10.2017. године након чега су штетне радње у вези са узбуњивањем трајале у континуитету почев од почетка октобра 2017. године па и након подношења тужбе, све до новембра 2020. године, а како је тужилац учинио вероватним да су према њему утврђене штетне радње због достављања информација што је све довело до поремећаја психичке равнотеже као последице штетних радњи суд је тужбени захтев усвојио налазећи пре свега да је исти делимично основан и опредељен у складу са Законом о заштити узбуњивача осим у делу у којем је тражио да се обавезе тужени да уклони последице штетних радњи према тужиоцу као што је премештање у безусловну канцеларију будући да се сам тужилац изјаснио да је наведена штетна радња отклоњена и да је поново распоређен у условну канцеларију за рад почев од новембра 2020. године.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и релевантне материјално правне одредбе овај суд налази да је ожалбена одлука донета уз делимично погрешну примену материјалног права.

Наиме, супротно жалбеним наводима тужене правилно првостепени суд налази да је тужба тужиоца благовремено поднета у року прописаном одредбама члана 23 став 2 Закона о заштити узбуњивача имајући у виду да штетна радња у вези са узбуњивањем била трајног карактера јер је трајала почев од октобра 2017. године па све до подношења тужбе, те након подношења тужбе до новембра 2020. године.

Надаље правилно првостепени суд налази да је тужена као послодавац према тужиоцу предузела штетне радње у вези са узбуњивањем које се састоје у игнорисању на радном месту, одбијању комуникације и недавању послова и радних задатака у складу са радним местом на које је распоређен. Ово стога што је утврђено да је након извршеног узбуњивања тужиоцу усмено наложено да више не поступа по потерницама теренским радом већ само административно иако послодавац није донео ново решење о

распоређивању односно решењем утврдио ограничења тужиоца у раду у складу са медицинском документацијом, а посебно што је тужиоцу било забрањено да напушта канцеларију, те му је било забрањено да иде и у тоалет без јављања, а да такво ограничење није важило за друге запослене у потражним делатностима нити је исто извршено званичном наредбом или решењем. Осим тога након извршеног узбуњивања промењен је однос надређених и осталих запослених у јединици за потражне делатности, осим ЈЈ, према тужиоцу, те су исти престали да комуницирају са њим и није позиван на састанке којима су присуствовали сви остали запослени у јединици за потражне делатности. Наведеним поступањем тужене према тужиоцу су предузете штетне радње које су у узрочно последичној вези са извршеним узбуњивањем, имајући пре свега у виду да су исте предузете непосредно након извршеног узбуњивања, те да је наведеним поступањем тужилац стављен у неповољнији положај у односу на остала запослена лица у групи за потражну делатност. Такође наведеним поступањем тужиоцу је повређено право на поштовање достојанства његове личности на раду прокламовано одредбама члана 60 став 4 Устава Републике Србије. Како је код тужиоца због наведених штетних радњи дошло до поремећаја психичке равнотеже правилно је првостепени суд досудио тужиоцу потраживани износ од 100.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, јер исти представљају део људског достојанства које је наведеним штетним радњама повређено.

Међутим, основано се жалбом тужене истиче да премештање тужиоца у безусловну канцеларију није у вези са узбуњивањем јер је чињенично утврђено да је почетком октобра месеца 2017. године целокупна група потражних делатности пресељена у зграду у којој су све канцеларије биле безусловне за рад, а у канцеларију у коју је смештен тужилац била је смештена и ЈЈ. Стога по мишљењу овог суда наведена радња премештања не испуњава услове прописане одредбом члана 2 став 1 тачка 7 Закона о заштити узбуњивача да се сматра штетном радњом у вези са узбуњивањем јер тужилац наведеним премештањем није стављен у неповољнији положај у односу на остале запослене у групи потражних делатности. Чињеница да је канцеларија у којој су смештени тужилац и ЈЈ била лошија у односу на остале канцеларије у тој згради, не оправдава правни закључак да је наведени премештај извршен у вези са узбуњивањем, јер је осим тужиоца у исту канцеларију смештена још једна запослена из његове групе, која нема статус узбуњивача. Стога је ожалбена одлука у делу којим је утврђено да је тужена извршила штетну радњу према тужиоцу премештањем у безусловну канцеларију преиначена и тужбени захтев у овом делу одбијен као неоснован.

Исто тако погрешан је правни закључак првостепеног суда да је основан захтев у делу којим је тражено да се уклоне последице штетних радњи према тужиоцу као што је игнорисање на радном месту, одбијање комуникације и недавање послова и радних задатака у складу са радним местом на које је распоређен имајући у виду да су све наведене последице отклоњене након смене руководства до које је дошло новембра 2020. године. Утврђено је да од тада ново руководство има према тужиоцу коректан однос, група за потражне делатности враћена је у раније просторије, тужилац је смештен у условну канцеларију за рад те је и формално почео да обавља послове у складу са решењем о распоређивању. Стога како су штетне последице отклоњене новембра 2020. године неоснован је део захтева тужиоца да се тужена обавезе да исте отклони. Правилно је при том првостепени суд забранио туженом да убудуће на описани или сличан начин врши штетне радње према тужиоцу због узбуњивања, која забрана има превентивни значај у циљу забране вршења и понављања штетне радње.

Такође је погрешан правни закључак првостепеног суда да тужиоцу припада накнада нематеријалне штете за претрпљени страх у виду страха за сопствену

егзистенцију и егзистенцију своје породице, страха за личну безбедност и безбедност своје породице имајући у виду да наведени страх који је тужилац лично осећао није објективизиран и да утврђене штетне радње предузете према тужиоцу као узбуњивачу (игнорисање на радном месту, одбијање комуникације и недавање послова и радних задатака у складу са радним местом на које је распоређен) нису биле усмерене на престанак радног односа тужиоца код тужене чиме би била угрожена његова егзистенција и егзистенција његове породице, нити су биле усмерене на угрожавање његове безбедности и безбедности његове породице, нити је код тужиоца утврђено објективно погоршање здравственог стања у односу на претходно. Стога је ожаблена одлука и у овом делу преиначена и тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете за претрпљени страх са потраживаном каматом одбијен као неоснован.

Преиначење првостепене пресуде није утицало на правилност одлуке о трошковима поступка, коју је првостепени суд донео правилном применом одредби чланова 153 и 154 Закона о парничном поступку, Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксене тарифе.

Како је тужена са жалбом само делимично успела у мањем делу у односу на обим побијаног, одбијен је њен захтев за накнаду трошкова жалбеног поступка о чему је одлучено на основу одредбе члана 165 став 1 у вези са члановима 153 и 154 Закона о парничном поступку.

Из изнетог одлучено је као у изреци применом одредби члана 390 и 394 тачка 4 Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија,

Радослава Мађаров, с.р.

З.т.о.: